

dennem fulte, (da bør hand derpaa at gjøre sin Eed.)

5-13-8. Vil Bonden, som Træet ejer, ej fælde sit Træ, da stande Træet, og hand være Ejermand til Bierne, der dennem ejer, og, naar Træet fældis, have baade Honning og Bierne.

5-13-9. Tager den, der Skoven tilhører, Bierne bort, da et det Tyverj, eller Ran. Det samme er og, om anden Mand tager dem bort; Dog skal hand, der ejer Bierne, sette Merke paa Træet, indtil det vorder hugget.

5-13-10. Føder mand vilde Dyr op, som Ulve- eller Biørne-Hvalpe, og de vorde løse, og anden Mand dræber dem, da bøder hand ikke derfor. End i Bondens Hævd maa de ikke dræbis, uden det skeer til at frelse sig selv, om de ville gjøre Skade.

14. Capitel.

Om Giæld

5-14-4. Alle Gieldsbreve, som ere ældre end tyve Aar, skulle være døde og magtisløse, med mindre de inden fornævnte Tid med Skyldnereens Paaskrivelse, eller med nyt Brev, eller Creditorens Opsigelse, eller Beskikkelse, eller Tingsvidne ere fornyede.

5-14-55. Ingen er pligtig til at betale hvis hand i Dobbelt taber og der skyldig bliver.

6. BOG.

OM MISGIERNINGER

10. Capitel.

Om Skade af den Mands Vaaben eller Fæ

6-10-2. Fanger mand Skade af anden Mands Hors, eller Nød, eller noget andet Fæ, eller Hund, som gaar løs, og den som Skaden fik, ikke selv forarsagede det, da skal den, som Fæet eller Hunden ejer, give Badskerløn. End fanger hand Lyde deraf, da bøde den, der Fæet eller Hunden ejer, Lyden efter Sagens Beskaffenhed.

6-10-4. Føder mand vilde Dyr op, som ere Ulve eller Biørne; Hvad Skade de gjøre, derfor bøder Ejermanden og den, som dem i Hævd haver, ligesom hand den selv gjort hafde.

6-10-5. Bide, stange, eller slaa, een Mands Bæster, eller Fæ, anden Mands Bæster eller Fæ ihjel, da skal den, som ejer Bæst, eller Fæ, der Skaden gjorde, betale den anden half saa meget, som det Bæst, eller Fæ, var værdt, der dræbt blev, saa fremt at det, som dræbt blev, var saa

got, eller bedre, end som det, der dræbte; Men var det, som dræbt blev, ringere end det, som dræbte, da skal dets fulde Værd betalís.

14. Capitel.

Om Vold og Herverk

6-14-7. Vil nogen ej flytte af Lejehuus, naar hand lovlíg udsagt er, til rette Fardag, eller blive i det Huus besidendis, som hand ingen Ret haver til, eller er eengang fradømt, imod Ejermandens Villie, (da bøde hand sine Voldsbøder, og) Ejermanden have Magt uden videre Dom ved rettens Middell at gjøre Huset ryddelig.

15. Capitel.

Om Ran

6-15-11. Hvo som pløjer og saaer uden Kære, og den tier, som Jorden ejer, hand skal lovligen bevise, at hand hafde den Ager med Lov og Villie; Kand hand ej det lovligen bevise, da haver hand Sæden og sit Arbejd forbrut. End siger hand (med Eed) at hand saade den Ager af Vaade og meente, at det var hans, da bør hand at have sin Frøgiæld igien, men have tabt sit Arbejd.

17. Capitel.

Om Tyverj

6-17-5. Torvekiøber mand nogen staaende Køster, og Ejermanden kommer og kiender sig derved, da bør den, som kiøbte, (lovligen med Vidne) at bevise, at hand torvekiøbte dem, og (gjøre sin Eed) at hand hverken er Tyv, eller Tyvs Medvider, og veed ej hvo hans Kiøbmand var, og have dog tabt sit Værd. Kand han opspørge sin Kiøbmand, da søge hos hannem sin Skadis Oprensning.

6-17-31. End Nøder, maa hand plukke saa mange, som hand der fortærer, og ej videre.

Ad § 2, nr. 4

Danmarks og Norges Kirke-Ritual af 25. juli 1685 med senere ændringer

Forskriften har 11 kapitler, men kun kapitel I og V foreslås bevaret.

Se desuden lovforslaget § 6:

Gr. Da Kongen for nogen Tid siden har befalet nogle af de Fornemste af Geistligheden i Dan-